

Warszawa, dnia 30 grudnia 2021 r.

Poz. 2469

USTAWA

z dnia 17 grudnia 2021 r.

o zmianie ustawy o zdrowiu publicznym oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1956) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 po pkt 3 dodaje się pkt 3a i 3b w brzmieniu:
 - „3a) kreowanie postaw zdrowotnych i społecznych sprzyjających profilaktyce zachowań ryzykownych;
 - 3b) zapobieganie uzależnieniom oraz skutkom zdrowotnym i społecznym wynikającym z uzależnień;”
- 2) w art. 5 w ust. 1 wyrazy „jednostkami właściwymi w sprawach przeciwdziałania uzależnieniom” zastępuje się wyrazami „Krajowym Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom, zwanym dalej „Centrum””;
- 3) w art. 7:
 - a) w ust. 1:
 - uchyla się pkt 7,
 - po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:
„7a) przedstawiciela Centrum;”
 - po pkt 14 dodaje się pkt 14a w brzmieniu:
„14a) przedstawiciela Krajowej Rady Fizjoterapeutów;”
 - b) w ust. 2 w pkt 1 wyrazy „ust. 1 pkt 1, 2 i 4–14” zastępuje się wyrazami „ust. 1 pkt 1, 2 i 4–14a”;
- 4) po rozdziale 2 dodaje się rozdział 2a w brzmieniu:

„Rozdział 2a

Profilaktyka i rozwiązywanie problemów związanych z uzależnieniami

Art. 8a. 1. Działalność w zakresie profilaktyki i rozwiązywania problemów związanych z uzależnieniami prowadzi Centrum.

2. Centrum jest państwową jednostką budżetową podległą ministrowi właściwemu do spraw zdrowia.

3. Siedzibą Centrum jest miasto stołeczne Warszawa.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, ustawę z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz ustawę z dnia 29 października 2021 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw.

Art. 8b. 1. Centrum realizuje zadania z zakresu:

- 1) profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych;
 - 2) przeciwdziałania narkomanii;
 - 3) przeciwdziałania innym uzależnieniom, w tym dofinansowane z Funduszu Rozwiązywania Problemów Hazardowych.
2. Do zadań Centrum należy:
- 1) wykonywanie zadań w zakresie profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych, przeciwdziałania narkomanii oraz uzależnieniom behawioralnym, które polegają na powierzaniu i wspieraniu wykonywania zadań publicznych, wraz z udzielaniem dotacji na finansowanie ich realizacji;
 - 2) inicjowanie, wspieranie i prowadzenie działań, które zmierzają do ograniczenia używania alkoholu, środków odurzających, substancji psychotropowych, środków zastępczych lub nowych substancji psychoaktywnych, w szczególności wśród dzieci i młodzieży;
 - 3) inicjowanie, wspieranie i prowadzenie działań w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej, w tym w rodzinach z problemem używania alkoholu, środków odurzających, substancji psychotropowych, środków zastępczych lub nowych substancji psychoaktywnych oraz uzależnień behawioralnych;
 - 4) inicjowanie, wspieranie i prowadzenie działań w zakresie profilaktyki zaburzeń, które wynikają z prenatalnej ekspozycji na alkohol, środki odurzające, substancje psychotropowe, środki zastępcze lub nowe substancje psychoaktywne, oraz inicjowanie i wspieranie działań w zakresie pomocy osobom ze spektrum płodowych zaburzeń alkoholowych (FASD) oraz ich rodzinom lub opiekunom;
 - 5) prowadzenie działań, które zmierzają do podnoszenia jakości oddziaływań profilaktycznych kierowanych do dzieci i młodzieży;
 - 6) inicjowanie działań, które zmierzają do poprawy dostępności i jakości pomocy na rzecz członków rodzin z problemem używania alkoholu, środków odurzających, substancji psychotropowych, środków zastępczych lub nowych substancji psychoaktywnych oraz uzależnień behawioralnych, w szczególności wśród dzieci i młodzieży;
 - 7) współpraca z przedstawicielami instytucji i organizacji, które zajmują się przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie, profilaktyką i rozwiązywaniem problemów związanych z używaniem alkoholu, środków odurzających, substancji psychotropowych, środków zastępczych lub nowych substancji psychoaktywnych, a także przeciwdziałaniem uzależnieniom behawioralnym;
 - 8) współpraca z sądami powszechnymi w sprawach rodzinnych i sprawach nieletnich w zakresie realizacji zadań związanych z przeciwdziałaniem uzależnieniom oraz ich skutkom;
 - 9) opiniowanie i przygotowywanie projektów aktów prawnych w zakresie, o którym mowa w pkt 1–7, oraz inicjowanie prac nad nowymi rozwiązaniami w tym zakresie;
 - 10) opracowywanie standardów i rekomendacji w zakresie profilaktyki używania alkoholu, środków odurzających, substancji psychotropowych, środków zastępczych lub nowych substancji psychoaktywnych oraz uzależnień behawioralnych, a także leczenia i rehabilitacji osób uzależnionych;
 - 11) monitorowanie dostępności i jakości świadczeń opieki zdrowotnej z zakresu leczenia uzależnień;
 - 12) udzielanie merytorycznej pomocy w ramach współpracy z podmiotami, które realizują zadania w zakresie przeciwdziałania uzależnieniom, w tym z jednostkami samorządu terytorialnego, instytucjami, stowarzyszeniami i innymi podmiotami prowadzącymi działalność oświatowo-informacyjną, badawczą, profilaktyczną, leczniczą, rehabilitacyjną i reintegracyjną, a także osobami fizycznymi, które realizują zadania związane z profilaktyką i rozwiązywaniem problemów w zakresie uzależnień, oraz zlecanie i finansowanie realizacji tych zadań;
 - 13) współpraca z organizacjami międzynarodowymi, które prowadzą działalność w zakresie przeciwdziałania uzależnieniom i ograniczenia szkód nimi wywołanych, w tym udział w pracach sprawozdawczych na rzecz tych organizacji;
 - 14) zbieranie, gromadzenie, wymiana informacji i dokumentacji objętych badaniami statystycznymi statystyki publicznej w zakresie problemów alkoholowych oraz dotyczących środków odurzających, substancji psychotropowych, środków zastępczych lub nowych substancji psychoaktywnych i narkomanii oraz opracowywanie i przetwarzanie zebranych danych;
 - 15) inicjowanie, wspieranie i prowadzenie analiz oraz badań naukowych w zakresie problemów alkoholowych oraz problemów dotyczących środków odurzających, substancji psychotropowych, środków zastępczych lub nowych substancji psychoaktywnych i narkomanii, w tym sporządzanie ocen epidemiologicznych zagrożeń, oraz opracowywanie i udostępnianie ich wyników;

- 16) prowadzenie działalności informacyjno-edukacyjnej, opracowywanie ekspertyz oraz opracowywanie i wdrażanie nowych metod profilaktyki i rozwiązywania problemów w zakresie uzależnień;
- 17) współpraca z jednostkami samorządu terytorialnego, w tym z pełnomocnikami, o których mowa w art. 4 ust. 3 i w art. 4¹ ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2021 r. poz. 1119 i 2469), oraz z ekspertami w zakresie uzależnień;
- 18) podejmowanie działań interwencyjnych w sprawach skarg i wniosków kierowanych do Centrum;
- 19) monitorowanie i inicjowanie działań, które zwiększają skuteczność i dostępność leczenia uzależnień;
- 20) podejmowanie interwencji w związku z naruszeniem przepisów art. 13¹ i art. 15 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, jeżeli interwencji nie podejmuje gmina;
- 21) dokonywanie okresowych ocen programów profilaktycznych, leczniczych, rehabilitacyjnych i readaptacyjnych pod względem ich skuteczności w zakresie ograniczenia używania alkoholu, środków odurzających, substancji psychotropowych, środków zastępczych lub nowych substancji psychoaktywnych;
- 22) prowadzenie krajowego systemu informacji o alkoholu, środkach odurzających, substancjach psychotropowych, środkach zastępczych oraz nowych substancjach psychoaktywnych, a także monitorowanie działań, które są podejmowane na rzecz rozwiązywania problemów alkoholowych i przeciwdziałania narkomanii na poziomie krajowym i międzynarodowym, w szczególności:
 - a) pełnienie roli punktu obserwacyjnego (Focal Point) Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii,
 - b) współpraca z Europejskim Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii oraz Europejską Siecią Informacji o Narkotykach i Narkomanii (Reitox);
- 23) dofinansowywanie kosztów szkolenia specjalizacyjnego w dziedzinie psychoterapii uzależnień, o którym mowa w ustawie z dnia 24 lutego 2017 r. o uzyskiwaniu tytułu specjalisty w dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2021 r. poz. 1297) oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 46 tej ustawy;
- 24) obsługa techniczno-organizacyjna Rady do Spraw Przeciwdziałania Uzależnieniom;
- 25) monitorowanie realizacji:
 - a) wojewódzkich programów profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii,
 - b) gminnych programów profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii;
- 26) opracowywanie analizy realizacji działań, które są podejmowane w danym roku przez samorząd województwa oraz samorząd gminny w ramach programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii;
- 27) wykonywanie innych zadań zleconych przez ministra właściwego do spraw zdrowia.

3. Minister właściwy do spraw zdrowia nadaje, w drodze zarządzenia, statut Centrum, który określa strukturę organizacyjną Centrum, mając na uwadze stworzenie optymalnych warunków do efektywnej realizacji zadań przez Centrum.

Art. 8c. Centrum ma prawo używania pieczęci okrągłej z wizerunkiem godła Rzeczypospolitej Polskiej pośrodku, z nazwą Centrum w otoku.

Art. 8d. 1. Centrum jest kierowane i reprezentowane na zewnątrz przez Dyrektora Centrum.

2. Dyrektora Centrum powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw zdrowia.

3. Stanowisko Dyrektora Centrum może zajmować osoba, która:

- 1) posiada wykształcenie wyższe magisterskie lub równorzędne;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada co najmniej 5-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym lub samodzielnym;
- 6) posiada wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Centrum.

4. Zastępców Dyrektora Centrum, nie więcej niż trzech, powołuje i odwołuje Dyrektor Centrum po uzyskaniu pisemnej akceptacji ministra właściwego do spraw zdrowia.

5. W przypadku śmierci albo odwołania Dyrektora Centrum jego zadania do czasu powołania nowego Dyrektora Centrum wykonuje zastępca Dyrektora Centrum wskazany przez ministra właściwego do spraw zdrowia.

Art. 8e. Powołanie na stanowiska, o których mowa w art. 8d ust. 1 i 4, jest równoznaczne z nawiązaniem stosunku pracy na podstawie powołania w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

Art. 8f. 1. Nabór kandydatów, którzy mają być zatrudnieni na wolne stanowiska pracy w Centrum, z wyłączeniem powołania na stanowiska pracy, o których mowa w art. 8d ust. 1 i 4, jest otwarty i konkurencyjny.

2. Ogłoszenie o naborze zamieszcza się w Biuletynie Informacji Publicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 2176 oraz z 2021 r. poz. 1598 i 1641), na stronie podmiotowej Centrum oraz w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Centrum. Ogłoszenie o naborze zawiera co najmniej:

- 1) nazwę i adres Centrum;
- 2) określenie stanowiska pracy;
- 3) wymagania związane ze stanowiskiem pracy, zgodnie z opisem danego stanowiska, ze wskazaniem, które z nich są niezbędne, a które dodatkowe;
- 4) zakres zadań wykonywanych na danym stanowisku;
- 5) informację o warunkach pracy na danym stanowisku;
- 6) informację, czy w miesiącu poprzedzającym datę upublicznienia ogłoszenia wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych w Centrum, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 573 i 1981), wynosi co najmniej 6%;
- 7) wskazanie wymaganych dokumentów;
- 8) termin i określenie miejsca składania dokumentów;
- 9) informację o metodach i technikach naboru.

3. Imiona i nazwiska kandydatów, którzy spełniają wymagania formalne, oraz wynik naboru stanowią informację publiczną w zakresie objętym wymaganiami, które są określone w ogłoszeniu o naborze.

4. Termin składania dokumentów, który jest określony w ogłoszeniu o naborze, nie może być krótszy niż 14 dni, licząc od dnia zamieszczenia tego ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Centrum.

5. Po upływie terminu składania dokumentów, który jest określony w ogłoszeniu o naborze, niezwłocznie upowszechnia się listę kandydatów, którzy spełniają wymagania formalne określone w ogłoszeniu o naborze, przez umieszczenie jej w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Centrum, w której jest prowadzony nabór, a także przez zamieszczenie jej w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Centrum.

6. Lista, o której mowa w ust. 5, zawiera imię i nazwisko kandydata oraz określenie jego miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1740 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 1509 i 2459).

7. Z przeprowadzonego naboru kandydatów do zatrudnienia na wolne stanowiska pracy w Centrum sporządza się protokół oraz informację o wyniku naboru.

8. Protokół, o którym mowa w ust. 7, zawiera:

- 1) określenie stanowiska pracy, na które był prowadzony nabór, liczbę kandydatów oraz imię, nazwisko i określenie miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny nie więcej niż 5 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
- 2) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
- 3) uzasadnienie dokonanego wyboru.

9. Informacja, o której mowa w ust. 7, zawiera:

- 1) nazwę i adres Centrum;
- 2) określenie stanowiska pracy;
- 3) imię i nazwisko wybranego kandydata oraz określenie jego miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny;
- 4) uzasadnienie dokonanego wyboru kandydata albo uzasadnienie niezatrudnienia żadnego kandydata.

10. Informację, o której mowa w ust. 7, zamieszcza się w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Centrum i w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Centrum, w której był prowadzony nabór, w terminie 14 dni od dnia zatrudnienia wybranego kandydata albo zakończenia naboru – w przypadku gdy w jego wyniku nie doszło do zatrudnienia żadnego kandydata.

11. Jeżeli stosunek pracy osoby wyłonionej w drodze naboru ustał w terminie 3 miesięcy od dnia nawiązania stosunku pracy, można zatrudnić na tym samym stanowisku kolejnego najlepszego kandydata wymienionego w protokole tego naboru. Przepisy ust. 9 i 10 stosuje się odpowiednio.

Art. 8g. 1. Pracownik Centrum nie może wykonywać dodatkowych zajęć zarobkowych, w tym podejmować dodatkowego zatrudnienia, bez zgody:

- 1) ministra właściwego do spraw zdrowia – w przypadku Dyrektora Centrum;
- 2) Dyrektora Centrum – w przypadku pracownika innego niż wymieniony w pkt 1.

2. Wykonywanie dodatkowych zajęć zarobkowych, w tym podejmowanie dodatkowego zatrudnienia, przez osoby, o których mowa w ust. 1, nie może pozostawać w sprzeczności z ich obowiązkami lub wywoływać podejrzenia o ich stronniczość lub interesowność.

3. Naruszenie zakazów, o których mowa w ust. 1 i 2, stanowi podstawę do odwołania ze stanowiska albo rozwiązania stosunku pracy za wypowiedzeniem.

Art. 8h. 1. Dyrektor Centrum może upoważniać pracowników Centrum do podejmowania określonych czynności, w tym do wydawania decyzji administracyjnych.

2. W postępowaniu administracyjnym organem wyższego stopnia w rozumieniu ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, 1491 i 2052) w stosunku do Dyrektora Centrum jest minister właściwy do spraw zdrowia.

Art. 8i. Koszty działalności Centrum i wykonywanych przez nie zadań są pokrywane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia.

Art. 8j. 1. Przy Prezesie Rady Ministrów działa Rada do spraw Przeciwdziałania Uzależnieniom.

2. Rada do spraw Przeciwdziałania Uzależnieniom jest organem koordynacyjno-doradczym w sprawach z zakresu uzależnień.

3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze zarządzenia, statut Rady do spraw Przeciwdziałania Uzależnieniom określający szczegółowe warunki i tryb jej działania, w tym działania zespołów roboczych, o których mowa w art. 8o, uwzględniając potrzebę zapewnienia sprawnego działania tej rady oraz efektywności realizowania przez nią zadań.

Art. 8k. 1. Osoby wchodzące w skład Rady do spraw Przeciwdziałania Uzależnieniom powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów.

2. W skład Rady do spraw Przeciwdziałania Uzależnieniom wchodzi:

- 1) przewodniczący – przedstawiciel ministra właściwego do spraw zdrowia w randze sekretarza lub podsekretarza stanu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw zdrowia;
- 2) zastępca przewodniczącego – przedstawiciel ministra właściwego do spraw wewnętrznych w randze sekretarza lub podsekretarza stanu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw wewnętrznych;
- 3) sekretarz – Dyrektor Centrum;
- 4) członkowie – przedstawiciele w randze sekretarza lub podsekretarza stanu w urzędach obsługujących:
 - a) ministra właściwego do spraw finansów publicznych,
 - b) ministra właściwego do spraw gospodarki,
 - c) Ministra Obrony Narodowej,
 - d) Ministra Sprawiedliwości,
 - e) ministra właściwego do spraw rolnictwa,
 - f) ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki,
 - g) ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego,
 - h) ministra właściwego do spraw zagranicznych– wskazani przez właściwego ministra;
- 5) członek – przedstawiciel strony samorządowej w Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, przez nią wskazany.

3. Posiedzenia Rady do spraw Przeciwdziałania Uzależnieniom są zwoływane co najmniej 2 razy w roku.

Art. 8l. 1. Prezes Rady Ministrów odwołuje osobę wchodzącą w skład Rady do spraw Przeciwdziałania Uzależnieniom z powodu:

- 1) złożenia rezygnacji przez tę osobę;
- 2) złożenia wniosku o jej odwołanie przez podmiot, którego osoba ta jest przedstawicielem;
- 3) skazania jej prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe.

2. W przypadku odwołania albo śmierci osoby wchodzącej w skład Rady do spraw Przeciwdziałania Uzależnieniom właściwy podmiot przedstawia wniosek o powołanie innego przedstawiciela.

Art. 8m. Do zadań Rady do spraw Przeciwdziałania Uzależnieniom należy:

- 1) monitorowanie i koordynowanie działań w zakresie realizacji polityki państwa w obszarze uzależnień;
- 2) występowanie do ministra właściwego do spraw zdrowia w sprawach, które dotyczą tworzenia, zmian i uzupełnień do krajowych strategii i planów przeciwdziałania problemom wywoływanym przez uzależnienia;
- 3) monitorowanie informacji o realizacji krajowych strategii i planów przeciwdziałania problemom wywoływanym przez uzależnienia;
- 4) monitorowanie realizacji Narodowego Programu Zdrowia w zakresie działań, które dotyczą uzależnień;
- 5) zalecanie rozwiązań organizacyjnych w zakresie dotyczącym uzależnień;
- 6) współdziałanie z podmiotami, które realizują zadania w zakresie problematyki dotyczącej przedmiotu działalności tej rady;
- 7) wydawanie opinii w sprawach zleconych przez Prezesa Rady Ministrów albo ministra właściwego do spraw zdrowia.

Art. 8n. 1. Do udziału w posiedzeniach Rady do spraw Przeciwdziałania Uzależnieniom jej przewodniczący może zapraszać specjalistów zajmujących się problematyką przeciwdziałania uzależnieniom.

2. Rada do spraw Przeciwdziałania Uzależnieniom wydaje opinie i przedstawia wnioski w formie uchwał podejmowanych większością głosów.

Art. 8o. W celu wykonywania zadań Rady do spraw Przeciwdziałania Uzależnieniom jej przewodniczący może powoływać zespoły robocze, w których skład wchodzi członkowie tej rady lub inne osoby, w szczególności specjaliści zajmujący się problematyką przeciwdziałania uzależnieniom.

Art. 8p. 1. Za udział w pracach Rady do spraw Przeciwdziałania Uzależnieniom osobom wchodzącym w jej skład nie przysługuje wynagrodzenie.

2. Osobom wchodzącym w skład Rady do spraw Przeciwdziałania Uzależnieniom przysługuje zwrot kosztów przejazdu w wysokości i na warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

3. Obsługę techniczno-organizacyjną Rady do spraw Przeciwdziałania Uzależnieniom zapewnia Centrum.

Art. 8q. 1. Dyrektor Centrum może dofinansować koszty szkolenia specjalizacyjnego w dziedzinie psychoterapii uzależnień, o którym mowa w ustawie z dnia 24 lutego 2017 r. o uzyskiwaniu tytułu specjalisty w dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 46 tej ustawy, na wniosek uczestnika tego szkolenia po potwierdzeniu przez jednostkę szkolącą rozpoczęcia tego szkolenia, jeżeli jego uczestnik jest zatrudniony w podmiocie prowadzącym rehabilitację lub psychoterapię osób uzależnionych w zakresie uzależnień.

2. Dyrektor Centrum wskazuje termin składania wniosków, o których mowa w ust. 1, a także ustala corocznie maksymalną kwotę dofinansowania przypadającą na jednego uczestnika szkolenia specjalizacyjnego w dziedzinie psychoterapii uzależnień oraz liczbę uczestników objętych dofinansowaniem, mając na względzie wysokość środków przewidzianych na ten cel w planie finansowym Centrum.

3. Dane, o których mowa w ust. 2, Dyrektor Centrum zamieszcza niezwłocznie po ich ustaleniu w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Centrum.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) imię i nazwisko uczestnika szkolenia specjalizacyjnego w dziedzinie psychoterapii uzależnień;
- 2) adres miejsca zamieszkania uczestnika szkolenia specjalizacyjnego w dziedzinie psychoterapii uzależnień;
- 3) terminy rozpoczęcia szkolenia specjalizacyjnego w dziedzinie psychoterapii uzależnień;
- 4) potwierdzenie rozpoczęcia szkolenia specjalizacyjnego w dziedzinie psychoterapii uzależnień przez jednostkę szkolącą;
- 5) uzasadnienie dofinansowania kosztów szkolenia specjalizacyjnego w dziedzinie psychoterapii uzależnień.

5. O dofinansowaniu kosztów szkolenia specjalizacyjnego w dziedzinie psychoterapii uzależnień decyduje kolejność wpływu wniosków, do wyczerpania środków przewidzianych na ten cel w planie finansowym Centrum.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2021 r. poz. 1119) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Profilaktyka i rozwiązywanie problemów alkoholowych należą do zakresu działania Krajowego Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom, o którym mowa w ustawie z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1956 i 2469), zwanego dalej „Centrum”.”,

b) uchyla się ust. 2–6;

2) uchyla się art. 3a–3g;

3) w art. 4:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Samorząd województwa realizuje zadania, o których mowa w art. 1 i art. 2, w postaci wojewódzkiego programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii, który stanowi część strategii wojewódzkiej w zakresie polityki społecznej i który uwzględnia cele operacyjne dotyczące profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii, określone w Narodowym Programie Zdrowia. Wojewódzki program profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii uchwała sejmik województwa. Elementem wojewódzkiego programu mogą być również zadania związane z przeciwdziałaniem uzależnieniom behawioralnym.

2. Zarząd województwa odpowiada za koordynację, przygotowanie i realizację programu, o którym mowa w ust. 1, udziela pomocy merytorycznej instytucjom i osobom fizycznym, które realizują zadania objęte tym programem, oraz współdziała z innymi organami administracji publicznej w zakresie rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii.”,

b) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Zarząd województwa sporządza raport z wykonania w danym roku programu, o którym mowa w ust. 1, i efektów jego realizacji, który przedkłada sejmikowi województwa w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy raport.

6. Zarząd województwa na podstawie opracowanej przez Centrum ankiety sporządza informację z realizacji działań podejmowanych w danym roku, wynikających z programu, o którym mowa w ust. 1, i przesyła ją do Centrum w terminie do dnia 15 kwietnia roku następującego po roku, którego dotyczy informacja.”;

4) w art. 4¹:

a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej i edukacyjnej oraz działalności szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów alkoholowych, przeciwdziałania narkomanii oraz uzależnieniom behawioralnym, w szczególności dla dzieci i młodzieży, w tym prowadzenie pozalekcyjnych zajęć sportowych, a także działań na rzecz dożywiania dzieci uczestniczących w pozalekcyjnych programach opiekuńczo-wychowawczych i socjoterapeutycznych;”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Realizacja zadań, o których mowa w ust. 1, jest prowadzona w postaci uchwalonego przez radę gminy gminnego programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii, który stanowi część strategii rozwiązywania problemów społecznych i który uwzględnia cele operacyjne dotyczące profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii, określone w Narodowym Programie Zdrowia. Elementem gminnego programu mogą być również zadania związane z przeciwdziałaniem uzależnieniom behawioralnym. Gminny program jest realizowany przez ośrodek pomocy społecznej albo centrum usług społecznych, o których mowa w przepisach o pomocy społecznej, lub inną jednostkę wskazaną w tym programie. W celu realizacji gminnego programu wójt (burmistrz, prezydent miasta) może powołać pełnomocnika.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2c w brzmieniu:

„2a. Gminny program, o którym mowa w ust. 2, sporządza się na okres nie dłuższy niż 4 lata.

2b. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) sporządza raport z wykonania w danym roku gminnego programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii i efektów jego realizacji, który przedkłada radzie gminy w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku, którego dotyczy raport.

2c. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) sporządza na podstawie ankiety opracowanej przez Centrum informację z realizacji działań podejmowanych w danym roku, które wynikają z gminnego programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii, i przesyła ją do Centrum w terminie do dnia 15 kwietnia roku następującego po roku, którego dotyczy informacja.”;

5) w art. 9³ ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Opłaty, o których mowa w art. 9² ust. 1, przeznacza się wyłącznie na finansowanie zadań:

- 1) określonych w wojewódzkich programach profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii, o których mowa w art. 4 ust. 1;
- 2) realizowanych przez placówkę wsparcia dziennego, o której mowa w art. 9 pkt 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2020 r. poz. 821 oraz z 2021 r. poz. 159, 1006, 1981, 2270 i 2328), w ramach wojewódzkich programów profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii, o których mowa w art. 4 ust. 1.”;

6) w art. 12 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Maksymalna liczba zezwoleń, o której mowa w ust. 1, usytuowanie miejsc sprzedaży, podawania i spożywania napojów alkoholowych oraz godziny sprzedaży napojów alkoholowych uwzględniają postanowienia gminnych programów profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii.”;

7) art. 18² otrzymuje brzmienie:

„Art. 18². Dochody z opłat za zezwolenia wydane na podstawie art. 18 i art. 18¹ oraz dochody z opłat określonych w art. 11¹ będą wykorzystywane na realizację:

- 1) gminnych programów profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii, o których mowa w art. 4¹ ust. 2,
- 2) zadań realizowanych przez placówkę wsparcia dziennego, w której mowa w art. 9 pkt 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, w ramach gminnego programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii, o którym mowa w art. 4¹ ust. 2

– i nie mogą być przeznaczone na inne cele.”;

8) w art. 22 po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2c w brzmieniu:

„2a. Psychoterapię uzależnienia od alkoholu i psychoterapię członków rodzin mogą prowadzić osoby, które posiadają tytuł specjalisty w dziedzinie psychoterapii uzależnień lub certyfikat specjalisty psychoterapii uzależnień.

2b. W udzielaniu świadczeń z zakresu psychoterapii uzależnienia od alkoholu i psychoterapii członków rodzin mogą uczestniczyć osoby:

- 1) posiadające certyfikat instruktora terapii uzależnień lub
- 2) ubiegające się o otrzymanie certyfikatu specjalisty psychoterapii uzależnień albo certyfikatu instruktora terapii uzależnień, posiadające status osoby uczestniczącej w programie szkoleniowym w zakresie specjalisty psychoterapii uzależnień albo instruktora terapii uzależnień, potwierdzony zaświadczeniem wydanym przez Centrum – pod nadzorem osoby, o której mowa w ust. 2a.

2c. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 2b pkt 2, zawiera:

- 1) datę wydania zaświadczenia;
- 2) oznaczenie Centrum;
- 3) imię i nazwisko osoby, której zaświadczenie dotyczy;
- 4) numer PESEL osoby, której dotyczy zaświadczenie, a w przypadku osób, które nie mają nadanego numeru PESEL – serię, numer oraz rodzaj dokumentu stwierdzającego tożsamość;
- 5) informację o uczestnictwie osoby, której dotyczy zaświadczenie, w programie szkoleniowym w zakresie specjalisty psychoterapii uzależnień albo instruktora terapii uzależnień;
- 6) podpis Dyrektora Centrum albo osoby przez niego upoważnionej.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1893 i 2368) w art. 33 uchyla się ust. 3.

Art. 4. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2020 r. poz. 2050) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 6:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Działalność w zakresie przeciwdziałania narkomanii prowadzi Krajowe Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom, o którym mowa w ustawie z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1956 i 2469), zwane dalej „Centrum”.”,
 - b) uchyla się ust. 2–5;
- 2) w art. 9:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cele operacyjne dotyczące przeciwdziałania narkomanii, określone w Narodowym Programie Zdrowia, są realizowane w ramach programu, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2021 r. poz. 1119 i 2469), zwanego dalej „Wojewódzkim Programem”.”,
 - b) uchyla się ust. 2–5;
- 3) w art. 10:
 - a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Realizacja zadań, o których mowa w ust. 1, jest prowadzona w ramach programu, o którym mowa w art. 4¹ ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, zwanego dalej „Gminnym Programem”.”,
 - b) uchyla się ust. 3–5;
- 4) uchyla się art. 11–18;
- 5) użyty w art. 24b w ust. 1 i 3, w art. 28 w ust. 2, 3, 6a i 6b oraz w art. 44c w ust. 11 w różnym przypadku wyraz „Biuro” zastępuje się użytym w odpowiednim przypadku wyrazem „Centrum”;
- 6) w art. 26:
 - a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) osoba posiadająca tytuł specjalisty w dziedzinie psychoterapii uzależnień lub certyfikat specjalisty psychoterapii uzależnień.”,
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W rehabilitacji osoby uzależnionej mogą uczestniczyć osoby:

 - 1) posiadające certyfikat instruktora terapii uzależnień lub
 - 2) ubiegające się o otrzymanie certyfikatu specjalisty psychoterapii uzależnień albo certyfikatu instruktora terapii uzależnień, posiadające status osoby uczestniczącej w programie szkoleniowym w zakresie specjalisty psychoterapii uzależnień albo instruktora terapii uzależnień, potwierdzony zaświadczeniem wydanym przez Centrum – pod nadzorem osoby, o której mowa w ust. 2 pkt 2.”,
 - c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 3, zawiera:

 - 1) datę wydania zaświadczenia;
 - 2) oznaczenie Centrum;
 - 3) imię i nazwisko osoby, której zaświadczenie dotyczy;
 - 4) numer PESEL osoby, której zaświadczenie dotyczy, a w przypadku osób, które nie mają nadanego numeru PESEL – serię, numer oraz rodzaj dokumentu stwierdzającego tożsamość;
 - 5) informację o uczestnictwie osoby, której zaświadczenie dotyczy, w programie szkoleniowym w zakresie specjalisty psychoterapii uzależnień albo instruktora terapii uzależnień;
 - 6) podpis Dyrektora Centrum albo osoby przez niego upoważnionej.”;
- 7) uchyla się art. 27 i art. 27a;
- 8) w art. 44c w ust. 11 wyrazy „art. 6 ust. 3 pkt 12 lit. i” zastępuje się wyrazami „art. 8b ust. 2 pkt 22 lit. b ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym”.

Art. 5. W ustawie z dnia 29 października 2021 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2105, 2349 i 2427) w art. 15 w pkt 8:

1) lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. W przypadku gdy składka na ubezpieczenie zdrowotne obliczona od przychodu wolnego od podatku dochodowego na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 148 i 152–154 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych jest wyższa od kwoty ustalonej zgodnie z ust. 2b, którą płatnik obliczyłby, gdyby przychód ubezpieczonego nie był zwolniony od podatku dochodowego na podstawie tego przepisu, składkę obliczoną za poszczególne miesiące obniża się do wysokości tej kwoty.”;

2) lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) w ust. 3 w pkt 1 wyrazy „art. 21 ust. 1 pkt 23c, 46 i 148” zastępuje się wyrazami „art. 21 ust. 1 pkt 23c, 46, 148 i 151–154”;

Art. 6. 1. Z dniem 1 stycznia 2022 r. łączy się:

1) Państwową Agencję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych działającą na podstawie ustawy zmienianej w art. 2 oraz

2) Krajowe Biuro do Spraw Przeciwdziałania Narkomanii działające na podstawie ustawy zmienianej w art. 4.

2. Połączenie podmiotów, o których mowa w ust. 1, następuje przez włączenie Państwowej Agencji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych do Krajowego Biura do Spraw Przeciwdziałania Narkomanii.

3. Krajowe Biuro do Spraw Przeciwdziałania Narkomanii po połączeniu podmiotów, o których mowa w ust. 1, z dniem 1 stycznia 2022 r. otrzymuje nazwę Krajowe Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom.

Art. 7. 1. Z dniem 1 stycznia 2022 r.:

1) Dyrektor Krajowego Biura do Spraw Przeciwdziałania Narkomanii staje się Dyrektorem Krajowego Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom;

2) Zastępca Dyrektora Krajowego Biura do Spraw Przeciwdziałania Narkomanii staje się Zastępcą Dyrektora Krajowego Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom;

3) Dyrektor oraz Zastępca Dyrektora Państwowej Agencji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych stają się Zastępcami Dyrektora Krajowego Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom.

2. Do Dyrektora Krajowego Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie stosuje się wymagań, o których mowa w art. 8d ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 8. Z dniem 1 stycznia 2022 r.:

1) ogół praw i obowiązków podmiotu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1, przechodzi na Krajowe Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom;

2) składniki majątkowe i niemajątkowe podmiotu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1, stają się z mocy prawa składnikami majątkowymi i niemajątkowymi Krajowego Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom;

3) wierzytelności i zobowiązania podmiotu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1, stają się z mocy prawa wierzytelnościami i zobowiązaniami Krajowego Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom;

4) postępowania niezakończony decyzją ostateczną prowadzone przez podmiot, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1, prowadzi Krajowe Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom;

5) w sprawach sądowych, sądowno-administracyjnych lub administracyjnych, w których stroną lub uczestnikiem był podmiot, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1, stroną lub uczestnikiem staje się Krajowe Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom;

6) w umowach i porozumieniach, w których stroną lub uczestnikiem był podmiot, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1, stroną lub uczestnikiem staje się Krajowe Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom.

Art. 9. Z dniem 1 stycznia 2022 r. Dyrektor Krajowego Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom jest upoważniony do uchylecia, zmiany, stwierdzenia nieważności decyzji, stwierdzenia wygaśnięcia decyzji albo wznowienia postępowania w sprawach prowadzonych przez podmioty, o których mowa w art. 6 ust. 1.

Art. 10. 1. Świadectwa, zaświadczenia, zezwolenia, zgody, certyfikaty, informacje, upoważnienia, opinie oraz dokonane akredytacje, zatwierdzenia i powołania wydane przez podmioty, o których mowa w art. 6 ust. 1, zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane.

2. Jeżeli nabycie prawa jest uzależnione od przedłożenia zaświadczenia, świadectwa zdrowia, świadectwa przekroczenia granicy, opinii, decyzji lub innego dokumentu wydanego przez Krajowe Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom, a przed dniem 1 stycznia 2022 r. dokument taki został wydany zgodnie z właściwością przez podmioty, o których mowa w art. 6 ust. 1, to wymaganie przedłożenia dokumentu wydanego przez Krajowe Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom jest spełnione, jeżeli strona przedłoży odpowiedni dokument wydany przez podmiot, o którym mowa w art. 6 ust. 1.

Art. 11. 1. Certyfikat specjalisty psychoterapii uzależnień uzyskany na podstawie dotychczasowych przepisów uznaje się za równoważny z dyplomem potwierdzającym uzyskanie tytułu specjalisty w dziedzinie psychoterapii uzależnień, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ustawy z dnia 24 lutego 2017 r. o uzyskiwaniu tytułu specjalisty w dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2021 r. poz. 1297).

2. Wydane na podstawie dotychczasowych przepisów certyfikaty instruktora terapii uzależnień zachowują moc.

Art. 12. 1. Osoba, która na podstawie dotychczasowych przepisów:

- 1) przed dniem 1 stycznia 2022 r. ukończyła szkolenie w dziedzinie uzależnienia i nie uzyskała certyfikatu specjalisty psychoterapii uzależnień albo która uzyskała taki certyfikat lub
- 2) w dniu 1 stycznia 2022 r. jest w trakcie szkolenia w dziedzinie uzależnienia w zakresie specjalisty psychoterapii uzależnień

– może przystąpić do Państwowego Egzaminu Specjalizacyjnego w dziedzinie psychoterapii uzależnień, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 24 lutego 2017 r. o uzyskiwaniu tytułu specjalisty w dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia, jednak nie później niż w okresie 4 lat od dnia ukończenia szkolenia zgodnie z dotychczasowymi przepisami.

2. Osoba, która na podstawie dotychczasowych przepisów:

- 1) przed dniem 1 stycznia 2022 r. ukończyła szkolenie w dziedzinie uzależnienia i nie uzyskała certyfikatu instruktora terapii uzależnień lub
- 2) w dniu 1 stycznia 2022 r. jest w trakcie szkolenia w dziedzinie uzależnienia w zakresie instruktora terapii uzależnień, lub
- 3) uzyskała certyfikat instruktora terapii uzależnień

– może przystąpić do Państwowego Egzaminu Specjalizacyjnego w dziedzinie psychoterapii uzależnień, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 24 lutego 2017 r. o uzyskiwaniu tytułu specjalisty w dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia, po ukończeniu uzupełniającego szkolenia specjalizacyjnego, do którego stosuje się odpowiednio przepisy art. 52 tej ustawy, jednak nie później niż w okresie 4 lat od dnia ukończenia szkolenia albo uzyskania certyfikatu na podstawie dotychczasowych przepisów.

Art. 13. 1. Do uczestników szkolenia, którzy w dniu 1 stycznia 2022 r. odbywają szkolenie w dziedzinie uzależnienia w zakresie:

- 1) specjalisty psychoterapii uzależnień, innych niż określeni w art. 12 ust. 1,
- 2) instruktora terapii uzależnień, innych niż określeni w art. 12 ust. 2

– stosuje się przepisy dotychczasowe, z uwzględnieniem przepisów dotyczących egzaminu końcowego, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2025 r.

2. Do osób, o których mowa w ust. 1 oraz w art. 12 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 8q ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 14. Postępowania konkursowe w sprawie wyboru programu szkolenia w dziedzinie uzależnienia prowadzone na podstawie art. 27 ustawy zmienianej w art. 4 rozpoczęte i niezakończone przed dniem 1 stycznia 2022 r. są prowadzone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 15. 1. Od dnia 1 stycznia 2022 r. rejestry, ewidencje, spisy, wykazy i bazy danych, prowadzone przez podmioty, o których mowa w art. 6 ust. 1, prowadzi Krajowe Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom.

2. Krajowe Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom udostępnia ewidencję certyfikatów specjalisty psychoterapii uzależnień i certyfikatów instruktora terapii uzależnień Centrum Egzaminów Medycznych.

Art. 16. 1. Z dniem 1 stycznia 2022 r. pracownicy podmiotu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1, stają się pracownikami Krajowego Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom.

2. Do pracowników podmiotu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1, stosuje się przepis art. 23¹ § 4 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2020 r. poz. 1320 oraz z 2021 r. poz. 1162).

3. W okresie do dnia 1 lutego 2022 r. Krajowe Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom, na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, proponuje pracownikowi, o którym mowa w ust. 1, nowe warunki pracy lub płacy.

Art. 17. 1. Dyrektor albo inny pracownik Krajowego Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom, który w dniu 1 stycznia 2022 r. wykonuje dodatkowe zajęcia zarobkowe lub posiada dodatkowe zatrudnienie, jest obowiązany wystąpić odpowiednio do ministra właściwego do spraw zdrowia albo Dyrektora Krajowego Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom, w terminie do dnia 31 stycznia 2022 r., z wnioskiem o wyrażenie zgody na ich wykonywanie.

2. Dyrektor albo inny pracownik Krajowego Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom, który nie uzyskał zgody, o której mowa w ust. 1, jest obowiązany, w terminie 3 miesięcy od dnia odmowy jej wyrażenia zaprzestać wykonywania dodatkowych zajęć zarobkowych lub zrezygnować z dodatkowego zatrudnienia i niezwłocznie poinformować o tym odpowiednio ministra właściwego do spraw zdrowia albo Dyrektora Krajowego Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom.

3. Niewykonanie w terminie obowiązków, o których mowa w ust. 1 i 2, stanowi podstawę do odwołania ze stanowiska albo rozwiązania stosunku pracy za wypowiedzeniem.

Art. 18. 1. Minister właściwy do spraw zdrowia powoła, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie tego przepisu, Komisję Inwentaryzacyjną, która ustali i sporządzi wykaz składników majątkowych, innych niż nieruchomości, podmiotów, o których mowa w art. 6 ust. 1.

2. Powołując Komisję Inwentaryzacyjną, minister właściwy do spraw zdrowia określa szczegółowy zakres jej działania, sposób realizacji zadań i termin ich wykonania.

3. Komisja Inwentaryzacyjna działa do czasu zakończenia realizacji zadań, o których mowa w ust. 1.

4. Komisja Inwentaryzacyjna przekaze ministrowi właściwemu do spraw zdrowia wykaz składników majątkowych, o którym mowa w ust. 1.

Art. 19. 1. Tworzy się Radę do spraw Przeciwdziałania Uzależnieniom.

2. Prezes Rady Ministrów, nie później niż do dnia 31 marca 2022 r., powoła osoby wchodzące w skład pierwszej Rady do spraw Przeciwdziałania Uzależnieniom, o której mowa w art. 8j ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Do czasu powołania rady, o której mowa w ust. 2, Rada do Spraw Przeciwdziałania Narkomanii działa na zasadach określonych w dotychczasowych przepisach.

4. Z dniem powołania rady, o której mowa w ust. 2, znosi się Radę do Spraw Przeciwdziałania Narkomanii.

Art. 20. Statut, o którym mowa w art. 8b ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, minister właściwy do spraw zdrowia nada w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 21. Uchwalone przed dniem 1 stycznia 2022 r.:

1) wojewódzki program profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz gminny program profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych, o których mowa odpowiednio w art. 4 ust. 1 i art. 4¹ ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu dotychczasowym,

2) Wojewódzki Program Przeciwdziałania Narkomanii oraz Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii, o których mowa odpowiednio w art. 9 ust. 1 i art. 10 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu dotychczasowym

– zachowują moc do dnia uchwalenia wojewódzkiego programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii oraz gminnego programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii odpowiednio na podstawie art. 4 ust. 1 i art. 4¹ ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż do dnia 31 marca 2022 r., i są finansowane na dotychczasowych zasadach.

Art. 22. 1. Pierwszy raport i informację, o których mowa odpowiednio w art. 4 ust. 5 i 6 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zarząd województwa sporządza za 2022 r.

2. Pierwszy raport i informację, o których mowa odpowiednio w art. 4¹ ust. 2b i 2c ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wójt (burmistrz, prezydent miasta) sporządza za 2022 r.

Art. 23. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 22 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 2 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie tego przepisu, jednak nie dłużej niż do dnia 1 stycznia 2024 r., oraz mogą być zmieniane w granicach tego przepisu, określonych niniejszą ustawą.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 24b ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 24b ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż do dnia 1 stycznia 2024 r., oraz mogą być zmieniane w granicach określonych w art. 24b ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 24. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r., z wyjątkiem art. 18, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*